

Zdarzyło się dziś... 20 kwietnia

20 kwietnia 2011 roku zmarł adw. Stanisław Szczuka, obrońca w procesach politycznych okresu PRL-u. Współpracownik biura interwencyjnego Komitetu Obrony Robotników.

Adw. Stanisław Szczuka (25 listopada 1928 - 20 kwietnia 2011), po ukończeniu studiów prawnych na Uniwersytecie Warszawskim (1952) i aplikacji adwokackiej (1955) został wpisany na listę warszawskich adwokatów i już rok później, w 1956 roku, zaangażował się w prowadzenie spraw politycznych. Wśród jego pierwszych klientów byli członkowie kierownictwa Polski podziemnej, skazani w procesach stalinowskich, walczący o rehabilitację.

W 1968 roku bronił studentów Uniwersytetu Warszawskiego i Akademii Sztuk Pięknych, aresztowanych podczas Marca'68. Bronił także Jakuba Karpińskiego w procesie tzw. taterników - osób oskarżonych o zakłócanie spokoju społecznego w grudniu 1970. Był pełnomocnikiem Jana Kapuścińskiego i Stefana Niesiołowskiego w procesie organizacji „Ruch”. Jego śmiała obrona wywołała reakcję: został zawieszony na 3 miesiące w prawie wykonywania zawodu.

Reperkusja nie zniechęciła go do dalszych politycznych obron - był pełnomocnikiem Wojciecha Ziemińskiego, sądnego za akcje niepodległościowe, np. wywieszanie klepsydr 11 XI, bronił Władysława Siły-Nowickiego nieprawdziwie oskarżonego o fałszerstwo.

W 1976 r. adw. Szczuka był obrońcą w procesach radomskich oraz licznych sprawach o nadużycie władzy przez funkcjonariuszy MO i prokuratury.

W tym samym roku wraz z Janem Olszewskim, Antonim Pajdakiem i Wojciechem Ziemińskim, adw. Szczuka był współautorem Listu 14, w którym grupa naukowców protestowała przeciwko represjom wobec uczestników wydarzeń czerwca 1976 roku oraz umieszczeniu w Konstytucji PRL zapisu o nienaruszalności sojuszu z ZSRR.

Był pełnomocnikiem komitetów organizacyjnych niezależnych związków zawodowych w procesach ich rejestracji w sądach, m.in. "Solidarności Wiejskiej", NZS-u, ZZ "Solidarność MO".

Po 13 grudnia 1981 r. był obrońcą m.in. dziennikarzy biuletynów „S” w Puławach, animatorów radia „S” w Warszawie, robotników oskarżonych o kontynuowanie działalności związkowej, kolporterów niezależnych wydawnictw. W 1983 był obrońcą w procesie Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu Solidarności, a w 1987 - członków Ruchu Wolność i Pokój.

Był także działaczem samorządowym w Adwokaturze - przez wiele lat był wykładowcą Komisji Doskonalenia Zawodowego przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie i Komisji Szkolenia Aplikantów Adwokackich przy Naczelnej Radzie Adwokackiej.

Za swoją działalność został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Odznaką Adwokatura Zasłużonym.

Jego córką jest publicystka Kazimiera Szczuka.